

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

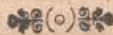
XXIII. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

in parte plus minuscule hereditatis, quam Pater singulis ab aeterno statuerit, sed nec desiderare quidem possunt, nec aliter statuerit. Id quod tu forte non satis intelligis, quia hic natura motibus vincit gratiam: at in Paradiso intelliges, ubi gratia superabit naturam. DEUS desiderare non potest, ut præ illo, quod voluit, aliud unquam voluerit circa quoscuque beatos: & sic beati, qui habent eundem intuitum cum DEO, nec ipsi desiderare hoc possunt. En igitur, quid Paradisum tantâ cumulet felicitate, brevis hæc sententia: *Fiat voluntas tua. amen*, ut si inferno excludi posset propria voluntas, jam non esset infernus.

Cesset propria voluntas, & infernus non erit. ita si voluntas propria unquam pedem figere in Paradiso posset, nec Paradisus esset, quia non amplius regnaret quies illa summa, quæ ibi triumphat, quatenus in ea non invenitur nisi una sola voluntas Divina. Vocaberis: voluntas mea in ea. Isa. 6. v. 4. nolle cupis, quare cor tuum, cum posset esse quidam Paradisus voluptatis, & pacis, sæpe fiat infernus horroris & confusionis? inest illi propria voluntas. Confundetur Israel in voluntate sua. Os.

IO.V.6.

XXIII.

Panem nostram quotidianum da nobis hodie.

Considera, omnem Patrem, uti merito à filio exigat obsequium debitum, si constitui hæredes velint, ita, quo commodius tale obsequium præstent, providere de alimentis quotidianis debere, maximè quando ipse per se ditissimus est, ipsi verò penuriam egeni. Porro quis ditior inveniri possit Patre nostro cœlesti, & qui filii sine ipso egent magis, vel, ut melius dicam, miser magis & mendici, quam quidque nostrum? Itaque ut securum te reddat, ab hoc magno Patre tuo præbenda semper etiam tibi omnia alimenta, quibus opus tibi fuerit, ecce ut hic Christus, postquam tres primas petitiones absolvit, quæ in cœlo tan-

tum perfectè nobis concedentur, ad illa postulanda te invitat, non quòd ipse Pater non sit per se promptus illa subministrare, sed ut agnoscere assuecas, ab illo solo demum omnia proficisci. Duplex igitur invenitur genus alimentorum. quedam corporis, alia spiritus. ista referuntur ad sustentandam vitam animæ, illa verò corporis. & sicut utrumque genus præstare debet suis liberis Pater terrenus, prospiciendo, quantum potest, corpori quidem de victu, vestitu, habitatione, & quidquid præterea illis convenit, ut vivant: animæ verò, quidquid convenit, ut bene vivant; ita longè magis præstare id debet cœlestis Pater. hinc

Agg. gg. 3. est.

est, quod verba ista *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie* quidam interpretentur de alimentis spiritualibus, cum panis, quem unus Evangelistarum quotidianum vocat, ab alio dicatur super substantialis: alii de contrario interpretentur de corporalibus, cum panis ille, quem unus Evangelistarum super substantialem vocat, ab alio dicatur quotidianus. alii denique interpretentur utroque sensu, cum vocabulum ipsum in radice Græca, unde derivatur, utramque significationem admittat quotidiani & super substantialis. quorum sententiam ut certiorum etiam tu sequeris intelligendo per panem utrumque tam corporis alimentum quam animæ, tum quia bonus Pater utrumque dare tenetur, tum quia probus filius petere utrumque debet, tum quia verba omnia, quibus præsens formatur petitio, æqualiter aptari utrique possunt. Tu DEUM roga, ut det lumen cognoscendi bonum tuum, ne, dum à DEO hunc panem petis, illum petas, ut iumenta suum pabulum.

2. Considera imprimis verba ista nobiliore sensu, h. e. eo, qui determinat ad alimenta spiritualia, quid videbis? videbis illa hinc comprehendere nomine *Panis*. primò quia istorum alimentorum præstantissimum est cibus ille Eucharisticus, qui hoc nomine maximè notatur. *Hic est Panis, qui de celo descendit.* Jo. 6. v. 59. deinde quia hoc ipso nomine exprimentur cetera omnia ejusmodi alimenta, uti sunt exempli causâ verbum *DEL*, solatia, quæ o-

rationem comitantur, lumina, lactem, & præ omnibus auxiliis gratiæ, quæ dicimus actualia, quæ ut efficiantur incitamenta nos reddunt idoneos ad exequendum facile voluntatem suam, & in ea acquiescendum. Illa verò hinc alio nomine non petuntur, quæ *Panis*, non quod in se non sint actualia, sed quia ut talia petere non poterit, sed tantum ut apta ad comparandum spiritum, & conservandum. *Panis cor hominis confirmat.* Ps. 115. Et hac ratione en ut Dominus ante omnia sustulerit appetitum suum immoderatum, qui multis mediis saginandi spiritum. facta non in accipere *Panem*. additur deinde *strum*, & ideo additur, ut utrumque rapacium anhelare ad panem suum alienum, sed contenti sumus proprio. hoc est, qui statui nostro sitentus. Vides fortè oculis parum benevolis aliorum quotidianum ad synaxin accessum, ab eodem contentiæ arbitrio iis concessum, qui tibi negat. invides sublimiora dona rationis, quæ advertis in aliis, illa tiones, intelligentias, ne dicam extases, raptus, revelationes, & verò prodigiosa quædam Gratia auxilia, quæ DEUS tibi non porrigit, ve quia non mereris, sive quia conditioni statûs non conveniunt. hoc est solum petere panem suum, sed contentus, quod DEUS dare tibi debet tanquam conveniens, nec competerere de ipso, quod aliis detur, est farina, tibi verò de fursure. *Panem nostrum*, & tertium ad

gula) ita faciendum quoad omnia terrena bona, quæ postulamus à DEO, nec ista intemperanter usurpanda. *Utere quasi homo frugi his, quæ tibi apponuntur.* Eccl. 31. v. 19. II. dicuntur noster, *Panem nostrum.* quia de hoc ipso pane, quem antè diximus, non est perendus nisi noster. *Panem nostrum comedemus.* II. 4. v. 1. siquidem nimis multi sunt in hoc mundo, qui Panem expetunt alienum, quod si nec in Pane spiritali fieri convenit, minùs in corporali, qui adeò coarctatur. III. Dicuntur Quotidianus, *Panem nostrum quotidianum,* ut intelligas non esse faciendum ad instar epulonum, qui e quidem non furantur, ceterum cumulare student, quantum satis sit pluribus atendis familiis, quibus nullus est in cibo parando labor. *Argentum thesaurizant & aurum, & non est finis acquisitionis eorum.* Baruc. 3. v. 18. Hoc non est velle alimenta, sed reditus. si præterea nõsse velis, cur panis iste, qui significat alimenta corpori destinata, non solum quotidianus, sed & super-substantialis appelletur, causa est, ut discas, quis sit finis, ob quem hæc ipsa alimenta à magno Patre tuo petenda sint. Non sunt petenda, ut corpus duntaxat conserves, quæ est substantia inferior, sed sunt petenda, ut corpus iis conservatum, firmatumque serviat spiritui, quæ est substantia superior, adeoque super-substantia vocatur. IV. de hoc pane dicitur: *da nobis,* non dicitur *dona.* quia hæc ipsa bona corporis, si solum ut alimenta petuntur, & quidem relata ad finem tam bonum,

qualis est, ut corpus serviat spiritui cum fiducia petenda sunt. an minus ne fortè DEUS debita alimenta non neget ut filio, dum ea etiam beatus concedit? *Dat jumentis escam ipsorum & pullis corvorum invocantibus eos.* Pl. 146. v. 9. o quantum illi facit gratiam, dum parùm confusus ipsorum queris illicitas, sufficit, ut tibi non promereri gerendo te pro filio merito otioso, ceterum illi suppeditare modice alendi. V. dicitur *Manna* dicitur etiam quoad istud alimentum, primò ut intelligas quantum currendum ad DEUM, pro ut filii bene morati, qui non nisi panem sumunt ex abaco, sed petuntur deinde ut petas sine sollicitudine crastinum. sicut panem petunt filii, quos modò diximus. si illi peterent pro die altero, ostenderent non satis fidere, quoties ad manerent, toties eundem panem venturos. *Manna dabitur populo in dies: an ideo petent quadraginta unquam defuisse?*

4. Considera, quomodo in temptatione aliàs tam salubri duo hæc genera facillè possint evitare, quasi scopulum ex partibus oppositis, sed pariter damnosissimum, scilicet & pauperes. si dives fueris, tibi scopulum; quia persuadere tibi res superfluum fore, si quotidie eorum nem istam frequentes. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie,* quæ visum tibi est non ad dies duratur, sed propemodum secula. *Anima tua habes multa bona posita in anno plerumque*

Abundant cellaria, abundant horrea. quid igitur necesse est dicere DEO more pauperum: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*, sive per panem intelligantur alimenta spiritalia, quorum copiam habes, sive intelligantur corporalia? verum an non agnoscis errorem? si multum habes, perdere etiam multum poteris, & momento quidem. Itaque situr quotidie facillimè potes perdere, quod quid possides, ita quotidie rogandus est DEUS, ut illud tibi conservet. tenens saltem, quatenus honeste satisfactioni sufficit. Neque tamen idcirco mutanda est forma, & tanquam ad vite dicendum DEO: *conserva*, quia DEUS toridem momenta tibi dar, quod possides, quot momentis illud conservat, ne pereat. & scilicet, quod optas. necessitas tibi imponitur etiam quotidie: *sistendi* tibi DEO tanquam miserum, tanquam mendicium, ut petas tantum panis, quantum tibi alendo sit satis. si pauper fueris, ecce iterum scopulum, sed oppositum, qui erit, si laborare non sagas in lucrando pane tuo quotidiano, sed petendo tantum, certus te obtinuerum, quod petis. at numquid ista malignis derentia est? nullus Pater,

dum alit filios, fovere vult ortum, ut diximus, sed sublevare, præbendo vires ad laborandum. Neque dicas, si equidem laboro in lucrando pane meo quotidiano, quid juvat illum petere? quia nisi peteres, inutilis foret labor tuus. Possit DEUS immittere grandines, imbres, procellas, quæ labores tuos pessumdarent, ita laborare quidem posses sed non lucrari. Cùm igitur dicis DEO: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*, quocumque sensu dicas ex his duobus, quos exposuimus, sive in utilitatem spiritus, sive in utilitatem corporis, eâ petitione non cupis esse exemptus à lege universalis, quæ dicit: *In sudore vultus tui vesceris pane tuo*. Gen. 3; v. 19, sed petis, ut sudores tui fructuosi existant, quantum tibi necesse est ad vivendum: parum enim proderit plantari à te arborem, & rigari, nisi DEUS interiorem de cælo dederit fecunditatem: *Neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat, DEVS*. 1. Cor. 3. Ut adeò videas, quamcunque dives aut pauper fueris, semper eodem modo verba ista dicenda DEO: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*, quorum vi alimenta tibi præbentur.

XXIV.

Et dimitte nobis debita nostra.

Considera, quomodo Pater, qui ex se ipso summum meretur honorem, & propter curam meretur, R. P. Pauli Segneri *Mamma Anima.*

quam de filiis habet maximam, non solum quia hæreditatem illis parat tam præclaram, sed alimenta quoque congrua